

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anunțuri:
în Viena: M. Duker, Heinrich
Schalek, Rudolf Mayer, A. Oppelt,
Nachfolger; Anton Oppelt, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernut; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Lebmann.
Prețurile inserțiilor: o seriă
garmond pe o colônă 6 or. și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoiuță.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 or. sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în săptămână.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplară 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 153.

Brașov, Mercuri, 13 (25) Iulie

1894.

Incercări deșerte.

Brașov, 12 Iulie v.

Amă dîsă în numărul fôiei
nôstre de ađi săptămăna, că nu pu-
tea fi mai rău alesă momentul din
partea ministrului de interne Hiero-
nymi, de-a căuta „puncte de atin-
gere cu Românii”, ca acuma.

Evenimentele ni-au dat drep-
tate.

Preutindenii, pe undea umblatū
până ađi d-lū Hieronymi, Românii
au evitatū de-a da față cu elū, pre-
tutindenii ministrulū i a găsitū pe
aceștia plini de rēcělă, de măhnire
și de neîncrêdere.

Icî-colo s'a aflatū câte unulū,
care are dorul ascunsū de-a pune
țera la cale. S'a întemplatū ca unii
și alții sē primescă invitația de-a se
înfățisa înaintea ministrului și ca sē
și schimbe vorbe cu elū.

Dér ce au pututū ei sē-i spună
alta, decâtū că Românii suntū de-
parte de-a se încanta de ideia sē
servescă ca uneltă pentru gloria și
mărirea maghiară? Ce a pututū sē
afle ministrulū dela aceștia alta, de-
cătū că orū cătū de mare ar fi buna-
vointă unorū ômenii, ce trecū în-
aintea lui ca ômenii cu minte și mo-
deratū, ei nu potū schimba nimicū
din cruda realitate, care pretinde o
străformare radicală a sistemului de
guvernare, decât este ca sē se im-
pace divergențele dintre Români și
Unguri.

Cei ce credū, că acesta s'ar putē
ajunge cu mijlôce paliative, trăiescū
în aceeași rēcělă ca și d-lū Hiero-
nymi.

În privința acesta are dreptate
„Hazánk” când dice, că ministrulū
de interne nu va putē rezolva ces-
tiunea română prin nici o lege ad-
ministrativă, orî cu mēsuri poliție-
nesci. Se cere aici o cură radicală,
se cere a face în organismulū sta-
tului o operațiune, pentru care ađi
Ungurii dela putere suntū departe
incă de-a fi pregătiți.

De aici vine constatarea, ce-o
face aceeași fôia, nu fără temei,
dicendū: ceea ce Românii pretindū,
dreptū prețū alū păcii, noi nu le
putemū da (vrea sē dică: nu vomū
a le da) în împrejurările de față.
Ceea ce însē le-amū putē da noi, ei
nu vreu sē mai primescă (vrea sē
dică: nu potū sē primescă).

Bine a înțelesū „Hazánk”, că
în raporturile nôstre cu Ungurii e
pusă ađi cestiunea de existență.
Acesta este rēsboiulū pe viață și pe
môrte, de care vorbesce.

Ceea ce „ne-ar putē da Ungu-
rii” în împrejurările de față, nu este,
după însēși declarațiunile ministrului
de interne, decâtū legea lorū, care
pretinde categoricū și fără de in-
cunjurū, sē ne desbrăcămū cu totulū
de individualitatea nôstră națională
și sē ne maghiarisămū.

Cestiunea, cum se va mănua
acesta lege și cum se va face ca
ea sē fiă mai bine executată, e clarū,
că nu pôte forma între noi și Un-
gurii obiectū de diseusiune, pentru-
că noi nu voimū în totalū acea
organizațiune, prin care se tinde pe
față la desființarea Românilorū ca
națiune.

Lucru firescū prin urmare, că
noi și sē vremū n'amū putē primi
ca prețū alū păcii între noi și Un-
guri ceea ce susține Hieronymi cu
conștiințalū lui, că ne-ar putē da
în jurstările actuale.

Ei ne vorbescū de îmbunătăți-
rea administrației maghiare și de
estinderea censului electoralū din
Ungaria și asupra Transilvaniei. Dér
aceste suntū nisce mēsuri ce tre-
bue sē le ducă în împlinire pentru
completarea organizării de statū ac-
tuală, fără de a mai ține sēmă de
așa dîsa cestiune „valahă”.

Acēsta cestiune, e clarū și evi-
dentū, nu se pôte rezolva, decâtū
prin-o radicală schimbare a legi-
lorū și a actualului sistemū de gu-
vernare.

Tôte încercările de a-o rezolva

între marginile legilorū și a orga-
nizației politice și de statū esis-
tente, nu suntū decâtū încercări de-
șerte de a-o omori cu dîle prin amă-
girea poporului românū.

Multū mai mare, decâtū mise-
ria administrativă, economică și jus-
țițiară, este miseria produsă de sis-
temulū de desnaționalizare pe tôte
terenurile vieții de statū.

Cu acestū sistemū infernalū tre-
bue sē-o rumpă Ungurii dela putere
înaintea de tôte, decât voiescū sē
creeze o basă seriosă pentru împă-
carea cu Românii și cu celelalte na-
ționalități.

Trebue sē se modifice în modū
esențialū ideea de statū, care astăđi
admite numai întărirea și înflorirea
națiunii maghiare, ér orî-ce altă
desvoltare o privesce ca dușmană
statului.

Este prin urmare ridiculă și co-
pilărescă speranța tuturorū acelora,
cari credū, că în cadrulū sistemului
politicū de astăđi s'ar putē afla
vr'unu modū de-a pacifica pe Ro-
mânii, fiă și numai în parte.

Ceea ce vrea d-lū Hieronymi
cu reformele lui promise, este nu-
mai lustruirea cu aurū a lanțurilorū,
ce tinū poporulū românū în aser-
vire; ér ceea ce pretindemū noi este
liberarea de cătușile umilitôre ale
sistemului de maghiarizare și înau-
gurarea de faptū a unui regimū de
dreptate și de libertate, care sē nu
fiă dușmanū individualității națio-
nale a Românilorū.

Naționalitățile și opoziția clericală.

„Kölnische Zeitung” dela 19 l. c. pu-
blică o corespondență din Peșta, care
scriindū despre evenimentele recente
din Ungaria, mai alesū referitorū la
opoziția, ce i-se face liberalismului
ungurescū pentru cășetoria civilă,
dice între altele:

Tabăra radicală-șovinistă este fôrte
indignată din cauza hotărîrii opoziției
ultra-montane, de-a se alia cu naționalită-

țile. Este rușinosă pentru vederile politice
ale liberalismului ungarū, recunoscerea, că
raporturile dintre naționalități suntū nesu-
portabile și că a lăsatū pe mână clericali-
lorū intențiunea sanării cestiunii naționali-
tăților prin echitate și dreptate, în locū
de continuă și crescendă asuprire. Partida
cărmitôre nu a luatū de locū în sēmă în-
vățăturile procesului Memorandului dela
Clușiu. Prin respingerea recursului de nul-
itate, înaintatū de cei acușati Curiei reg.,
sentința e intratū în putere. Este o sina-
măgire pentru maghiarismū, a nu crede,
că Românii se simtū solidari, ca unulū cu
representanții lorū, cari acum ca martiri
vorū esercita o influință neînvingibilă asu-
pra conaționalilor lorū. Nici nenumeratele
procese de presă, prin cari voiescū sē îmblân-
dîscă foile române, nu vorū rumpe puterea
de rezistență a românismului. Comunitatea
naționalităților nemaghiare numai se în-
tăresce prin estinderea proceselor de presă
și asupra foilorū sêrbesci, ca „Zastava”
din Neoplanta, cari s'au ridicatū contra
sentinței juraților din Clușiu. Cumcă ca-
binetulū Wekerle va avē curagiulū mo-
ralū, ca desconsiderandū sbieratele șoviniș-
tilorū, sē pășescă pe calea înțelegerii, care
e posibilă numai pe basă principiară, acesta
deocamdată este indoios, decât luămū în
vedere alianța lorū cu radicalii.

Pressa opozițională maghiară despre călătoria lui Hieronymi.

Organulū apponyistū „Budapester
Tagblatt” dela 22 l. c. vorbindū des-
pre călătoria ministrului Hieronymi
în Ardealū, dice între altele:

Décă voiesce ministrulū de interne sē
cumpănescă rezultatulū, ce l'a obținutū cu
călătoria sa în Ardealū, atunci n'are lipsă
sē se cugete la desconsiderarea rușinătôre,
ce a întîmpinat-o la Români, cî ajunge,
dēcă va observa impresiunea, ce a făcut-o
pășirea lui nefericită asupra pressei din ca-
pitālă. Tôte foile se ocupă cu enunțatiu-
nile curioase ale ministrului, ba chiarū și
între foile oficiose nu este nici una, care
sē nu ia ținută respingetôre față cu con-
ceptele și planurile guvernului — dór mi-
nistrulū Hieronymi a vorbitū în numele

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Aux Armes.

(2) (Urmare.)

De-odată se audū pași grabnici, ușori,
în strada strîmtă. O față sveltă, cu ochi
negri venea spre elū și tresări înspăi-
mentată, când văđi statura tînărului bār-
batū, rēđimată de părete — o a doua pri-
vire, apoi pași mai aprôpe, se uită în față
celui fără simțiri, și-i atinse ușorū bra-
țulū...

— „E cetățenulū Rouget, tată”, dice
ea, întorcendū-se spre bārbatul bētrănū,
care venea cu greu după dēnsa, ducendū
anū dulapū de violină subsoară. „Dum-
neșeule Dômne, e leșinatū! Ce i-s'a pututū
întempla?”

Bētrănulū pași mai aprôpe, cătū îl
puteau duce de repede membrele lui tremu-
rătôre, și scutură tare pe oficerū.

— „Rouget!” strigă elū tare, „Rou-
get! Dormi, omule, orî ești bētū? Dér nu!

Ceriu! trezesce-te, trebue sē te trezesci,
câci de nu, acēsta țî-e môrtea!”

Cu greu își ridică tînărulū bārbatū
plôpele și privi fixū, cu ochi ca de stî-
clă, la amēndouē fințele, ce steteau înain-
tea lui.

— „D-ta, Dierick? Și mica Bettina?”
murmură elū încetū. E târđiu — veniți din
teatru? — Lăsați-mē... mergeți numai...”

Ochii i se închiseră din nou.

— „Nu Rouget!” dice Bettina hotă-
rită. „Înheți aici, e fôrte rece. Îți lip-
sesce ceva... vino cu noi... numai de-
cătū...”

Îl apucă de mână și-l trase după ea;
elū nu se opuse. După puține minute ajun-
seră la casa lui Dierick, o locuință scundă,
sērăcută, și toți trei intrară înlăun-
tru.

Bettina deschise ușa unei odăi și lă-
să pe ôspe sē între; în grabă îi întinse
unū scaunū, pe care elū căđū, merse apoi
la căminū, suflă în grămăgiôra de cărbuni,
cari mai licureau, puse câte-va bucăți de
lemn pe ei, și începură a arde cu vioi-

ciune, apoi aprinse lumina și se îndreptă
din nou spre ôspe.

— „Vino mai aprôpe de focū, și te
desghiēțā odată!” dice ea prietinesce.

Rouget de Lisle dēdū cu mână peste
frunte și suspină adenoū.

— „Mi-e mai bine”, dice elū, arun-
candū-și privirea prin odaia sērăcā, în care
fluera vântulū. Bētrănulū bārbatū stetea
lângă căminū, ținendū-și mânilē slabe tre-
murătôre de-asupra flacării; pe ascunsū se
uita la oficerū, nu punea însē nici o în-
trebare.

De luni de dîle fusese tînărulū sub-
lootenentū de artileriă unū ôspe desū în
casa lui Dierick. Bētrănulū cânta violină în
orchestra teatrului din Strassburg; singura
lūi fiică, fără mamă, cânta totū acolo. Rou-
get, unū musicantū nu de rēndū, a învê-
țatū a cunoșce și stima pe bētrănū și pe-
trecuse multe seri în casa sērăcā cu pă-
reții albi; aci scrisese elū sonete și madri-
gale, aci compuse elū melodiile sale...

Până când se încaldîră ambii bārbați,
Bettina întinse o față dură, dēr curată, peste

masa de lemnū și puse pe ea pâne, ceva
carne rece și o buteliă de vinū de țēră;
apoi îi invită prietinesce la masa fru-
gală.

— „Vino, Rouget”, dice din inimă
bētrănulū. „Nu este multū, ceea ce avemū,
însē dămū bucuroșū. Timpurile suntū rele,
pânea e scumpă — dēr sē ne mângăiemū
cu nobila musică și cu prietinia nôstră!
Sē fi auđitū astă-sēră pe mica mea Bet-
tina în teatru — mititica, dēu, are voce.
Ai promisū mai deunăđi, că vei compune
o melodiă pentru ea, îți aduci încā a-
minte?”

Tînărulū bārbatū privi spre fata, ce
ședea față 'n față cu elū, și roși puținū.

— „Nu voi uita, Bettină”, dice elū
amicalū.

Bētrănulū umplū paharulū tînărului
sēu amicū cu vinū și ridică pe altū sēu.

— „Pentru libertate!” esclamă elū.
„Pentru timpulū nou, ce suride poporului
nostru!”

— „Din tôtă inima!” rēspunse Rou-
get, golindū într'una paharulū.

intregului cabinetu. Una dintre foi e de părere, că ministrul, când a recunoscut, că *Românii au și gravamine juste*, prin această deoparte le-a dat în mână o armă periculoasă, de altă parte însă a ridicat o o grea acuzare contra guvernelor de până acum, de-ore-ce la casă decât în adevăr au existat gravamine juste nu era ertat să le lase până astăzi neresolvate. O altă foie, în timpurile din urmă foarte amice guvernului, își bate joc, că ministrul pleacă în călătorie pentru a învinge turbarea Românilor, pe când ar face mai bine, să rămână acasă și să-și examineze în ministerul său propriu *bărbații*, cărora le este încredințată apărarea integrității noastre naționale de stat, sau să se ocupe cu fișpanii de prin comitatele espuse și cu limbii diferite, care la casă când ar obveni întâmplări mai serioase, în prima linie ar trebui să fie de-părtați dela cărma administrației. O a treia foie e de părere, că cestiunea naționalităților nu se poate rezolva prin *corupțiune*, de-ore-ce guvernul o scie deja din experiență, că agitatorii primesc dela elu bani și apoi înșelă statul. De altmintearea ceea ce a dășt ministrul, nu satisface nici măcaru așteptările cele mai modeste. Căci Ungurii se vedu desamăgiți, Români însă nu sunt *nici împăcați, nici spăriați*. Vorbirea ministrului conține teoria neclară a înțelepciunii unui iubitor de omeni, însă nu conține politică. Alte foi critică *programe reformei administrative* a ministrului. Nici una n'are pentru debutul lui Hieronymi altă măsură, decât cea a batjocurei mușcătore, sau în cel mai bunu casu a ironiei. Noua „acțiune“ a cabinetului Werkerle, cum se vede, se începe în modu foarte hazliu.

Studentii români

dela universitatea din Cernăuți către studenții români din Ardeal și Ungaria.

Fraților! O crudă sorțe a fostu destinată poporului român, o crudă și vitregă sorțe l'a urmăritu dela începutul existenței sale până — durere — în zilele noastre, și decât astăzi elu mai trăiesce, decât dulcea sa limbă mai răsună pe ambele părți ale străvechilor Carpați, acesta are poporul român a-o mulțami numai vigorei nespuse, tăriei nemărginite, abnegației neintrecute și energiei de fier în lupta pentru existență, moștenite dela anticii coloni români. Cu aceste arme a învinsu Românul până acuma, cu aceste arme a luptatu și nefericitul popor român din Ardeal și Ungaria, poporul, care mai multu a fostu încercat de nemiloasa sorțe; cu aceste arme va și învinge elu în lupta titanica contra dușmanilor săi seculari.

Fraților! Unu rolu frumosu în lupta eroica, ce s'a încinsu între Tisa și Carpați este încredințatuu Vouș, și națiunea română privește cu mândrie și cu încredere spre Voi! Rațiu, Lucaciu și ceilalți conducători ai Voștri suntu răpiți din mijlocul vostru.

Voi i-ați urmatu și cu voi totu poporul român, dovedinduu lunei întregi solidaritatea poporului cu aceia, care pe cale legală au cerutu drepturile și libertățile cuvenite unei națiuni credincioase, der prea multu încercate. Ei suntu condamnați! Voi ați pășituu pe urmele lor și sunteți condamnați! Unu svonuu urciosu și nedemnu de voi s'a răspândituu, tradarea intereselor naționale planază ca unu spirituu rău și urgisituu de-asupra capetelor Voștre, voinduu să-și înfigă ghiarele în conștiința Voștră curată, e svonul, că forul, care V'a re-legatuu, pentru-că în lupta ce vi s'a declaratuu, ați sciutuu a Vă implini datorința de fii demni ai națiunii române, nutresce intenția mârșavă de a Vă depărta, prin mijlocirea părinților și promisiunea iertării, dela posturile onorifice ocupate de Voi în lupta, care Vi s'a impusuu și care cu atăta demnitate ați purtat-o până acuma. Noi suntemu prea mândri de Voi și de părinții, care nascu astfel de fii, prea entusiasmați de ținuta Voștră de până acuma, încâtuu să putemu presupune o astfel de slăbiciune, și firmu convingși, că Vă veți implini datorința totu așa de conștiințos și de acuma înainte, că nu veți șovăi nici unu momentu pe calea glorioasă, ce ați apucatuu; că cu bravură și fruntea ridicată intrânduu în focu, cu gloriă veți eși ca învingători. Voi mandri de misiunea Voștră, națiunea mândră de Voi, Vă trimetemu Vouș fraților! care v'jertifiți și viitorul pentru neamul nostru, încurajările cele mai calde și asigurarea simpatilor noastre celor mai vii. Inainte deci cu devisa: „Totul pentru națiune!“

(Urmăz 65 de iscalituri.)

Hieronymi în Bistriță.

Cu data de 22 Iulie ni-se comunică următoarele despre petrecerea ministrului Hieronymi în Bistriță:

Cu multă satisfacție v' comunicu, că Români din Bistriță, ținendu la demnitatea lor și dându ascultare sfaturilor românescu și înțelepte, cărora d-vostru le-ați datu expresiune încă la timp, n'au luat de locu parte la sărbătorirea ministrului Hieronymi. În Bistriță ministrul n'a fostu salutatuu și binevenatuu decât de puținii Maghiari de-aici și de blăjini Sași, pururea oportuniști. Ministrul a rămasu foarte surprinsu vedendu, că clerul român de ambe confesiunile nu l'a binevenatuu nici prin deputații, nici prin participare la tâmbălăurile, ce s'au arangeat în cinstea lui.

Ați la 10 ore a. m. ministrul a primitu diferitele deputații: clerul catolicu, condus de abatele *Décsey*; clerul evangelicu, condus de preotul *Budacker*; clerul reformatu, condus de preotul *Balázs*; comunitatea israelită; armata și honveșimea; deputația comitatului, în frunte cu vicespanul *László*; deputația orașului con-

dusă de primarul orașenescu *Pellion*; deputația tribunalului ș. a.

În vorbirea sa de bineventare preotul evangelicu săsescu *Budacker* a dășt, că protestanții ardelenți cușoseu datorințele ce le-au față de patria maghiară, că voru cresce tineri culti și fideli patriei; se r'gă apoi de spriginul guvernului și dorește ministrului tăria, curagiu și constanță, pentru a-și duce în îndeplinire bine cunoscutele sale planuri. — În răspunsul său ministrul a dășt, că guvernul e firmu hotărâtuu a sustine în aceste părți ale țerii drepturile istorice existente și că va căuta puncte de legătură pentru a uni interesele, cum suntu istoria comună, patria comună, dispozițiun comune.

Sași salutară cuvintele ministrului cu „hoch“-urii însuflețite.

În răspunsul datu preotului reformatu *Balázs*, ministrul dășe, că este dreptu, că și ați putemu privi înaintea dăștelor *primejdioase*, der pericolele de ați nu vré să le delature cu arma și cu v'ersarea de sânge, căci din acesta nu isvoresce, decâtu amărăciune și neîncredere, er nu pacea dorită. Ministrul r'gă *Provedința*, să dea putere guvernului, ca să afe câtu mai curându *rezolvarea pacinică*, er credincioșii bisericii reformate să nu asoută contrarietățile, oi pe câtu se p'ote să le micșoreze și vindece.

Cătră colonelul *Fedra*, ministrul și-a exprimatuu mulțamirea, că armata dă totdeuna ajutoru autorităților politice, când se ivesce necesitatea.

La banchetă preotul evangelicu săsescu *Budacker* a dorituu guvernului, să afe punctul din care porcedendu, totu cetățenii patriei, fără deosebire de limbă și naționalitate, să fiă câștigați pentru serviciul patriei.

Golesce păharul în sănătatea ministrului, în a cărui persoană se închină patriei adorată.

Protopresbiterul săsescu *Kramer* a preamărituu binefacerea uniunii, a cărei rezultatuu este fericirea locuitorilor Ardealului.

De aici ministrul a plecatu spre Turda.

SCIRILE ȚILEI.

- 12 (24) Iulie

Procesu de pressă contra a 8 femei române. Foile ungurescu publică următoarea scire: „Invetătorul N. Șoldea din Boița a intentatuu procesu de pressă contra a 8 femei inteligente române, pentru unu articolu publicatuu în „Tribuna“ și subscrisu de ele, în care articolu numitul invetătoru este atacatuu pentru o enunțaiune politică a lui.“

— 0 —

Alegere de protopopu. Din Aradu se comunică, că pentru tractul protopopescu alu Chișineului s'a servituu țilele acestea alegere de protopopu. Candidați erau d-nii:

Dr. *Ionu Trăilescu*, profesoruu de teologie în Aradu; preotii *Ardeleanu* din Chitichazu și *Beșianu* din Giula. Majoritatea voturilor a intrunit-o d-lu Dr. *Trăilescu*, în onoarea cărui s'a și datuu unu banchetu.

— 0 —

Broșură oprită. Ministrul ungurescu de comerț a detrasu debitul postaluu broșurei „Zur rumänisch-magyarischen Streitfrage“, pe care nu este însemnată nici ti-pografia, nici autorul, sau editorul.

— 0 —

De-ale poștei unguresci. Unu domnu din Brașovu ne spune, că la începutul lui Maiu a acestui anu a espedatuu prin poștă nisce bani la o rudă a sa în Clușiu. Era, se înțelege, în credința, că poșta își va face datorința. După două luni și jumătate însă aflu, din întâmplare, că banii trimiși nu au ajunsu la mâna adresatului. Reclamă la poștă. După 18 zile însă primi dela oficiul de poștă din Clușiu răspunsul, că banii s'au datu adresatului. Se reclamază din nou, adevindu-se printr'o declarațiune a adresatului, că banii n'au ajunsu la destinația. Abia în urma acestei reclamații s'a înapoiatuu trimițetorului mandatul poștaluu cu banii cu totu. Unde va fi zăcutuu mandatul și banii, cu ce scopu, pentru ce nu s'a avisatuu în 3 luni de zile trimițetorului, că banii nu s'a dusu la loculul destinatuu, și cum s'a întâmplatuu, că la reclamarea făcută s'a răspunsu în modu mincinosu — voru soi domni dela poștă!

— 0 —

O „rușine“ ungurescă. Tocmai acum, la cōda veacului alu 19-lea, pe Unguri i-a cuprinsu o mare rușine, din cauză, că în jurul Budapeștei se aflu vre-o 7—8 comune germane, ai cărora locuitorii tocmai așa vorbescu astăzi nemșesce, ca și în timpul, când au imigratuu aici. Imprejuraarea acesta, dicitu foile ungurescu, este o du-plă rușine: de-o parte este rușine pentru Maghiari, care n'au avut puterea de a-i maghiarisa, er de altă parte e rușine și pentru Germani, care „nu se silescu a-și manifesta recunoștința față de Ungaria, maghiarisându-se deplin“. Foia ungurescă „Buda és Vidéke“ a începutu acum o acțiune vehementă pentru maghiarisarea Șvabilor, îndemnându pe locuitorii Budapeștei, care peste v'ără facu dese preumblări prin acele comune, ca în atingerile lor cu Șvabii să nu mai vorbescu nemșesce, ci numai unguresce. Acțiunea acesta e spriginată de întreaga pressă budapestană, care de-opotrivă găsesce, că pe calea acesta se va puté dobândi mai mare rezultatuu, de cum a dobândituu inspectorul școlar din comitatul Pestei, care „cu galbenii și florinii ce-i împarte în fiă-care anu, n'a fostu în stare până acuma să maghiariseze unu singuru copiluu șvabu“. — Ori din ce punctu de vedere, pentru Maghiari numai de rușine p'ote fi vorba aici!

— 0 —

Bancruta Helladei. O telegramă din Berlinu aduce scirea, că Franția, Anglia

și bătrânul bău repede, apoi se ră-dimă pe spatele scaunului. Ochii lui osteniți, fără lucire, priveau acuma întunecați, ca și într'o mână isbuicitoare.

— „Cetățene Rouget“, începū apoi *Dierick*. „Câte-odată ilu apucă pe omū unu simțământuu neexplicabilu. Noi amēndoi amū vedutu deja destule exemple de arogața aristocraților și de sclăvia poporului nostru sērmanu. M'am nascutuu în grofiatul Montceau. Unu prințu regescu avea dreptu liberu să dispună asupra întregii sēlbătēcii a grofiatului; nici unu esemplarū nu era iertatū să fiă omoritū, tōte trebuiau pās-trate spre plăcerea lui. Turme de porci sēlbatici și de cerbi fugeau neîmpiedecate pe acelu mare teritorū și pustiau câmpiile țēranilor, călcău în picioare arăturile, lucrăte cu atātū de amară sudōre. Înțelege bine, s'a datū unu edictū, prin care s'a opritū plivitulū și tăierea de lemne, pentru-că se nu se spărie paserile tinere; prin altulū s'a opritū sēmēnatulū și grăpatulū, pe timpū nedeterminatū — chinuitorii noștri arseră morile, în care ne măcinamū bucatele, și ne siliră, ca în fiă-care anu să ne

cumpărāmū dela domnii mari dreptulū, de a măcina orezulū între două petri... sub grea pedepsă îi era fiă-cărui impusū, să-și cumpere în fiă-care anu o anumită cantitate de sare, ori avea lipsă de ea, ori ba; să-și stōrcă strugurii la tēsculū domnului; să-și cōcă pânea în cuptorulū asupritorului... Pe fiă-care măsură de bucate, pe fiă-care brațu de lemne, pe fiă-care bucătură, ce ne intra în gură, era pusă dare grea... fost'amū tiranisați și chinuți până la estremū; asuprire, putere brutală și sclăvia ne era pânea de tōte țilele... sēlbătēcia domnului nimici sēcērișulū modestū alu tātālui meu; voindū elū să mântuiescā, pentru copiii săi, ceva pâne, omorū unu cerbū — din cauza acesta ilu trimiserā la galere. Suferința, durerea și chinulū, rupserā inima mamei mele, și ea muri în etate de trei-deci de ani; după trupulū ei sdruncinatū și pērulū ei albū a-i fi creșutū, că e de șēpte-deci de ani.“

Rouget privea întunecatū înaintea sa.

— „Și regele și aristocrații se miră de revoluțiune!“ dășe elu cu mână adēncă, „se miră, că poporulū, canală, se plānge

asupra sistemului feudalū... Continuă *Dierick*!“

— „După mōrtea tatālui meu fusei trimisū la unu unchiu în satulū vecinū. Vicarulū de acolo imi dēdū ore de musică, mē invetă câte ceva. Unchișulū meu fu arestatū, pentru-că contrabandase cāțiva funți de sare — avea să plătēsca 300 lire. Suma era de totū prea mare pentru elū — l'au sbiciuitū și înfieratū. Dōmne Dumne-deule! — decât viēta este numai o lungă țī de chinuri, atunci omulū încētā, de-a mai pune prețu pe ea — unchiulū meu contrabandā a doua orā. L'au ștrangulatū.“

Bătrânulū împinse scaunulū înderētū și pāși erāși spre cāminū. Rouget îi urmā. Pōte că *Dierick* presupunea motivulū tă-cerei și altū dispoziției posomorite a lui Rouget; se întinse odată și apoi strigā așa, încātū de vocea lui ascuțită, tremurătoare, rēsunau pāreții.

— „Blăstēmați să fiă ei, domnii mari — blăstēmate fiă legile, robotele și dreptatea lorū putredā — blăstēmați fiă până în fundulū iadului! Acum nu e timpulū să meditāmū și să visāmū de durerile și

bucuriile noastre proprii! Franția se sbate în durerile unei nouē nasceri; în chinurile ei trebuie să uitāmū pe ale noastre!“

Eșofatū cāțū elū pe unu scaunū; în câteva minute adormi.

Foculū se stīnșese, lumina ardea mōrōsă și arunca o șare melancolică pe pāreții goli, albi, și pe mobilatura sērăcūță a odăii înguste. Nu departe de cāminū ședea Bettina tăcută, nemișcată, cu ochii mari, triști, înțelepți, așintiți asupra lui Rouget, cu mânil fine, slabe încleștate în pōlă...

De-odată Rouget apucā viōra bătrānului și începū a cānta.

Cuvintele îi venirā, de-odată cu musica — n'ar fi pututū nici elū spune, care din două s'a nascutū mai întāiu în creeri lui. Capulū îi ardea, inima îi bātea, de sta să-i crepe — acum crescea și plutea melodia înaintea cuvintelorū, acum luau cuvintele formă și tonū înaintea melodiei... Bettina asculta miratā. — Lacrimi îi umplurā ochii mari, negri; curgeau pe obrajii înguști de colōrea oliței; de abia îndrāsnia să rēsufle. Ca o lupțā înfiorătoare, ca o rēsbnare amară se auđiau tonurile prin odaia mică, pēcatele

și Germania voiau să pornescă o acțiune comună contra Greciei, ca în vederea crizei actuale, detentorii de fonduri străine să fie asigurați. Acțiunea comună însă a rămas de ocamdată, căci Anglia n'a intrat în invoială. Cu toate acestea Franța și Germania se pregătesc la o intervenție energetică contra Greciei.

—o—

Entremurul din Constantinopol. Încă nici acum nu s'a stabilit definitiv numărul persoanelor, cari au căzut jertfă marelui cutremur din Constantinopol. Se crede însă, că numărul morților nu trece peste 250, alți răniților însă trece peste 500. Pagubele urcă la suma de 50—70 milioane fl. Suma trebuincioasă pentru repararea edificiilor statului face 6 milioane fl. Sultanul a dăruit 1000 funți sterlingi pentru cei păgubiți.

—o—

Musica orășenească va da mâne în 25 l. c. un concert la „Schützenhaus“, cu următorul program: 1) Wien-Paris, marș de Ertl; 2) Ouvertură, la Dichter und Bauer; 3) Fin de Siècle, vals de Waldteufel; 4) O noapte în pădure, fantasia de Schipek; 5) Polonesa A-dur, de Chopin; 6) A II Rhapsodiă ung., de Liszt; 7) Donau-Valzer, de Strauss; 8) Der Traum eines Reservisten, de Ziehrer; 9) Niagara marș de Bayer. Inceputul: la 8 ore seara.

O convorbire cu Hieronymi.

„Tribuna“ dela 12/24 Iulie publică convorbirea, ce a avut-o colaboratorul ei, dl. I. Russu Șirianu cu ministrul Hieronymi, pe drumul, ce l'a făcut cu trenul dela Apahida spre Deșiu.

La întrebarea, dacă discursul dela Coșioana a fost să fie o continuitate a celui din Zombolya, ministrul a răspuns, că da, și poate să declare, că voese o împăcare sinceră cu Românii. Regretă însă, că din partea Românilor a întâmpinat rezervă absolută.

Punându-se cestia prigonirilor, ministrul a zis, că d. e. procesul Memorandumului s'a pertractat pe cale judecătorească, în tota regula și cu observarea formelor legale. La multele procese de presă însă totu Românii dau privilegiu, pentru că ei se conduc de-un ideal, care e o utopie. Ei au un program politic, care înseamnă negațiunea statului și a instituțiilor sale. Realizarea programului român dela 1881 ar însemna răsturnarea statului ungar, și Românii nu o să găsească Ungurii, care se stea de vorbă cu susținatorii programului dela Sibiu. Autonomia Ardélului nu voru căpăta-o Românii decât, cine scie, printr'o oribilă vârsare de sânge. Ministrului i-se pare lucru absurd și nepolitic a lupta pentru un asemenea program.

După observarea, că pe câtă vreme luptătorii fruntași ai programului dela 1881 sunt luați la gonă, Românii cu greu pot

secolilor strigau la cer, poporul călcat, amărit și chinat se scula în contra asupritorilor. Părea, că domnesce în aer un murmur curios, înspăimântător, fantastic — revoluțiunea a căpătat glas! Ceva nemuritor, neperitor se sbuciuma cu greu de sub acoperământul sermant al bătrânului Andrei Dierick.

Instinctiv apucă fata o bucată de carbune și începă a scrie pe perețele albă versurile, ce ieșiau de pe buzele lui Rouget:

*Allons, enfants de la patrie,
Le jour de gloire est arrivé!
Contre nous, de la tyrannie,
L'étendard sanglant est levé.
Entendez — vous dans ces campagnes
Mugir ces féroces soldats!
Ils viennent jusque dans vos bras
Egorger vos fils et vos compagnes!
Aux armes, citoyens! formez vos bataillons!
Marchons! qu'un sang impur abreuve
nos sillons!*

(Va urma).

crede în tendințele de pacificare, convorbirea s'a continuată astfel:

— Și cu toate acestea, eu mi'am propus să fac totu posibilu pentru împăcare. E greu lucru, sciu. Cu atât mai greu cu câtu D-Vostre nu mi dați ajutor. Er fără concursul D-Vostre, încercările pot să rămână zadarnice. *Trebuie să voim din ambele părți.* Tendințele noastre bune se nu fiă întâmpinate cu accentuarea unui program imposibil, răboinic.

— Vă potu asigura, că la noi lupta se susține, ca defensivă, și vremu s'o ducem pe cale legală. *Er singurul mijloc de potolire a luptei e, ca prigonirile să înceteze și D-Vostre să veniți cu ceva realu, din care Românii să vadă, că strădanile de împăcare sunt sincere.*

— Nu va întârziă nici acesta. Speru, că cele două legi, legea de presă și cea privitoare de alegeri, să fiă reformate, conform promisiunii mele de aci.

— Incolo, din discursul Excelenței Vostre între Românii nou are să fiă numai declarația, că stăruim încă asupra intențiilor, de care noi în adevăr, la 1892, le-gasem speranțe. *Pacificarea depinde însă dela modul cum se va iniția.* După câtu cunosc eu aci spiritele, Românii, puțin mai credu într'o apropiată pace. Nu e mirare: cu cei-ce sunt și voru mai intra în decursul zilelor următoare, numărul osândiților noștri la temniță e de 41. E deci oare-cum naturalu, că ori și câtă siliuță V-ați da în decursul călătoriei, că doriți să inițiați, decât nu o pace durabilă, apoi cel puțin o potolire recreativă. Românii, câtă vreme există actuala situația încordată, se mențin totu în poziția lor îngrădită de aci.

— Bine, dăr prin negațiune și în program și în ceea-ce privește relațiunile dintre noi, nu se poate ajunge să creăm ceva.

— Așa e! D-Vostre, guvernul, aveți însă puțin de a apropia pe cetățeni, de a face ca nemulțumirile cel puțin să scadă, decât nu se dispară cu desăvârșire: realizați ceea-ce ați făgăduit. *Reformați legea electorală și legea de presă. Atunci e siguru, că cel puțin modul de luptă se mai schimbă.* Să vă spunu drept: când am auditu, că veniți în Ardél, și se svonia, că veniți pentru a iniția primul pas spre împăcare, noi toți cei dela Sibiu, Dr. Rațiu și alții, n'am creșutu. E mare lucru, în mijlocul agitațiilor de aci, să întreprinți asemenea pasu. Chiar când am vădutu, că în adevăr veniți, am presupus, că cel mult voiți să visitați vre-unu prietinu bun, pe aderenți, ori să-i cunoșceți la posturile lor pe subalternii D-Vostre. Din discursul, ce l'ați rostitu încă aci, rezultă, că în primul rând Vă preocupă cestia română. *Și multe voru fi impresiunile ce acest discurs va produce între Românii.* Unul Vi-lu potu spune chiar de acum: plăcutu îi va atinge dor împrejurarea, că guvernul e preocupat covârșitor de cestia română.

— Da, cestia română ne preocupă. Și decât vă veți schimba și ne veți ajuta, o să o resolvăm.

Ministrul era să ducă cuvântul înainte, când secretarul său dl. Pápay intră și anunță, că trenul a sosit în Deșiu.

— Ei, ne mai vedem? mă întreba ministrul la despărțire.

— Vă voi urma în totu drumul, — am răspuns.

— Atunci mai vorbim, — zise. Ca persoană, ministrul de interne este simpatic, blând. Vorbesce fără pathos, așezat. Vecnic pare a fi bine dispus. Cu toți din juru-i se arată indatoritor.

Așa este!

„Hazánk“ dela 23 Iulie publică o scrisore, ce i-a trimis'o unu politic român din Bănat. „Hazánk“ publică scrisorea în totu cuprinsul ei făcându-i și câteva observări foarte nesărate. Fiind-că întregu cuprinsul scrisorii este cel mai zdrobitoru adevăr pentru Maghiari, îl reproducem din cuvântu în cuvânt:

Prea stimată d-le redactor!

Sciu, că Românul și Maghiarul sunt avisați unul la altu, și de aceea eu totdeuna am privit până acum cu ochi buni pe Maghiari. Chiar și în timpul din urmă — deși Maghiarul persecută în mod fanatic și fără întrerupere pe Român — am sperat încă, că Maghiarul va pricepe situația reală și pentru elu periculoasă, în care l'a adus marea închipuită a nemului său. Acum însă mi-am pierdut și ultima speranță față de încetarea stărilor anormale.

Bunavoința arătată de Românii n'a dus la scopu, fiind-că natura inaccesibilă a Maghiarului a zădărnicit ori-ce apropiere. Nu este de, ca pressa maghiară — aparțină diarul ori-cărei partide — să nu atace în modul cel mai dur și mai barbar, și să nu vatăme până în adâncul inimei pe Român. Totă mișcarea din partea Românilor, face-se ea pe terenul politic, cu scopu cultural, ori în interesul patriei, este stigmatizată de trădare de patrie, de ațitare. Judecătorile, de jos începând până sus, persecută pe nedreptu pe bărbății români conducători cu sentințe impuse de ministeriu. Pe acei Români, cari au căutat pe regele maghiar în Viena și acolo au ridicat plângeră contra fratelui maghiar, i-au pedepsit până la 5 ani temniță. Și toate acestea s'au întâmplat în mijlocul Europei în vécul alu XIX-lea.

Eu aș scoi o modalitate, care ar duce la frățietate; acesta numai așa ar fi posibilu, decât Românii s'ar culca pe fole, în starea acesta și-ar întinde picioarele, mâinile; grumații și i-ar lungi, și ar dice Maghiarului: vino, dragă frate Maghiarule, trage-mi peste grumați, zdrobesce-mi trupul, fiind-că mă suferi în patria comună, pentru a cărei susținere eu, ca și tine, îmi dau averea și sângele. Sciu, că în casul acesta, Maghiarul mi-ar dice, laudându-mă: *ebadta, totuși e bunu copilul Valahului acesta!* Firesce, poporul român scie aci, până la cel din urmă, că frățietatea are altă definițiune și că elu nu va privi de frate alu său, decât pe acela, care e vrednic de această numire.

Maghiarul, în marea închipuită a nemului său, cutază a batjocori și pe națiunile mari. Francesul, Englesul, Germanul, Italianul și Muscalul formează obiecte de batjocură totu așa ca și alte națiuni mai mici. „Hazánk“ în Nr. 204 a scris despre Academia Română: „Așa numita Academiă științifică din Bucuresci etc. etc.“ Se vede, că vré să fiă batjocură. D-vostre Maghiarii însă într'adevăr n'aveți cauză de a batjocori pe altu, fiind-că n'am vedutu încă productivitate din minte ungurescă. Ori-ce operă științifică, ce iese în limba maghiară, este o compilație urită a operilor altor națiuni. Invățatul maghiar scrie o carte, cartea este laudată aci în publicu, i-se cântă imnuri mari, o premiază, er mâne descoperă alți invățai maghiari, că cartea științifică este o plagiată miserabilă. N'aveți cauză de-a vă bate jocu de Român, a cărui dezvoltare culturală și ale cărui instituții sunt admirate de națiunile mari, căci în proporție, în timpu scurtu au ajunsu la o înălțime așa de mare.

Nu dați d-vostre lecții învățătorilor din Bucuresci, că ce cărți se scrie. Ei n'au lipsă de cărți scolare despre aceea, cum se mănușe săpunul. Poporul român scie să folosescă săpunul mai bine, decât sciu învățai d-vostre să manueze condeiul. Fia-cine scie, că poporul român obicnuesce a-se presenta în vestminte albe ca zăpada. Condeiul d-vostre însă s'a împiedecat în nesciință, căci o, cât de puțin sciti despre creșterea poporală din regatul român vecinu. Citiți d-vostre operele scriitorilor germani despre educațiunea poporală română, apoi apucați-vă să scrieți articoli în materia învățământului poporal de acolo... Lăsați-vă odată de marea închipuită a nemului ungurescu, căci și așa sunteți demascați înaintea lumii; nu batjocuriți, nu apăsați naționalitățile din patrie, căci, cum a zis mai deunăci un mare politic maghiar: naționalitățile sunt mai tari aci, ca totdeuna...

Programa gimnasiului român din Năsăud.

Din „Raportul alu XXXI-lea despre Gimnasiul superioru fundaționalu din Năsăud pentru an. școl. 1893—94“ estra-gem următoarele:

Gimnasiul se susține din fondul centralu școlasticu din districtul Năsăud.

dului. În 1893 s'au spesat din acestu fondu 18,042 fl. 38 cr. pentru trebuințele personale și reale la gimnasiu, er pe 1894 sunt votați 20,041 fl. 86 cr.

Fondul pentru școlarii lipsiți în casu de morțe era la finea anului 1893 de 5831 fl. 97 cr.; Fondul pentru rechisite: 2498 fl.; Fondul societății școlarilor: 3309 fl. 39 cr.; Depositul „Petru Puiu“ 260 fl. 64 cr. Depositul „Teodoru Dumbavă“ 75 fl. 92 cr.; Depositul dela maiialu școlarilor 115 fl. 53 cr.

Societatea de ajutorare „Vasilie Nașcu“, care a intrat în anul alu 4-lea alu existenței sale, și care e menită pentru ajutorarea școlarilor săraci cu purtare bună, avea cu finea anului școlar: 7 membri fondatori, 132 ordinari, 7 ajutători, er fondul ei era de 2510 fl. 44 cr., dintre cari 1980 fl. 16 cr. fondu nealienabilu, er 530 fl. 44 cr. fondu disponibilu.

Din *cronica gimnasiului* însemnăm:

Cu anul școl. 1893—94, gimnasiul din Năsăud a intrat în anul alu 31-lea alu existenței sale. Au funcționat în decursul anului 15 profesori.

Biblioteca profesorilor constă din 1657 opuri de specialitate, 1587 scrieri științifice și 555 alte opuri. Biblioteca studenților: 878 cărți de lectură și 82 cărți de studii.

Societatea literară a studenților, ai căreia membri sunt școlari de clasa VII-a și VIII-a, a fost condusă de profesorul Al. Haliță. Afară de încercările literare libere, din partea conferenței profesore s'au pus și în acestu an la concursu teme din grupele științifice, pe lângă premii. Au dobândit; stud. de cl. VIII Const Moisil unu premiu de 6 fl.; stud. de cl. VIII Vasiliu Șuteu altu premiu de 6 fl.; stud. de cl. VI-a Oct. Pavelea 4 fl.; stud. de cl. VIII-a Ioan Mălaiu 4 fl.; stud. de cl. VII-a Ilie Popescu și stud. de cl. V-a Maximu Popu câte 3 fl.

La esamenul de maturitate s'au însinuat și admis 19 inși, dintre cari au fost declarați: 3 maturi, cu eminentă, 1 maturu cu calcul bun, 11 maturi, 3 au fost relegați la repetiția esamenului după 3 luni din câte unu studiu, er 1 relegat la repetiția esamenului după unu an.

Numărul totalu alu școlarilor înscriși la acestu gimnasiu a fost: 257, esaminați 248. Dintre aceștia din urmă au fost Românii 241 (192 gr. cat. și 50 gr. or.), Maghiari și Germani 6.

Viitorul an școlar se va deschide la 1 Septembrie st. n. Inscrisurile se vor face în 1, 2 și 3 Septembrie.

SCRIRI ULTIME.

Turda, 23 Iulie. Aseră a sosit aici ministrul Hieronymi. La gară a fost întâmpinat de fișpanul Géza Bethlen, viceșpanul Rédiger, fișpanii din comitatele Târnava-mare și Târnava-mică. Aci ministrul a primit diferite deputații. Viceșpanul, care a condus deputația comitatului, a datu expresiune bucuriei, că a venit în Ardél, ca să taie capul de hidră alu cestiunei de naționalitate. Ministrul a zis în răspunsul său, că *există, ce-i dreptu, o cestiune ardelenescă, dăr deslegarea ei nu o află în tăierea capului hidrei, ci în aceea, ca funcționarii să facă dreptate poporului.* În deputația clerului, condusă de canonicul Ignatiu Gergely a luat parte și protopopul gr. cat. Iacobu Lugoșianu. A fost și o deputație de Români din Câmpeni, care a prezentat ministrului o plângere locală.

Sibiu, 23 Iulie. La sosirea ministrului Hieronymi aici la 4 și jum. seara, n'a fost nici unu Român la gară. Elu a fost primitu numai de funcționarii administrativi.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Iulie 1894.

Renta ung. de aur 4%	121.70
Renta de corone ung. 4%	96.15
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	127.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.-
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.25
Bonuri rurale ungare	95.40
Bonuri rurale croate-slavone.	96.50
Imprum. ung. cu premii	150.50
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	143.-
Renta de hartie austr.	98.40
Renta de argint austr.	98.50
Renta de aur austr.	122.45
Losuri din 1860	148.-
Actii de-ale Banței austro-ungarã	1010.-
Actii de-ale Banței ung. de credit.	446.75
Actii de-ale Banței austr. de credit.	360.20
Napoleonori	9.90-
Marci imp. ger.	61.05
London (lire sterlinge).	124.50
Rente de corone austr.	97.60

Cursul pieței Brașov.

Din 24 Iulie 1894.

Banconote rom. Cump.	9.79	Vënd.	9.83
Argint român. Cump.	9.75	Vënd.	9.80
Napoleon-d'ori Cump.	9.85	Vënd.	—
Galbeni Cump.	5.80	Vënd.	—
Ruble rusești Cump.	133.-	Vënd.	—
Marci germane Cump.	60.80	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	—	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.25	Vënd.	102.25

Numere singuratic
din „Gazeta Transilvaniei“
à 5 cr. se pot cumpãra în
librãria Nicolae Ciurcu și în
tutungeria I. Gross.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acestu stabilimentu este provêdutù cu cele mai bune mijlõce tehnice și fiindu bine asortatù cu totu felulù de caractere de litere din cele mai moderne este pusù în pozițiune de a putè esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine și acuratețã, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AURÙ, ARGINTÙ ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURÌ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru tôte speciile de servicii.

BILANȚURÌ.
Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori. Couvercle, in leã mãrimca.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

PREȚURÌ-CURENTE ȘI DIVERSE
BILETE DE INMORMENTARÌ.

Comandele eventuale se primescù în biourulù tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etajulù I, câtrã stradã. — Prețurile moderate. — Comandele din afarã rugãmù a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

Curatã reciprocitate. — Fãrã acționari.

Totu venitulù revine celorù asigurați.

Celù mai mare și bogatù institutù de bani din lume.

Fondulù de asigurare
907 milioane
franci.

The Mutual
societate de asigurare pe viața din New-York
fundatã 1843.

Asigurã viața
dupã modalitãțile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servește:

Subdirecțiunea Ardelenã sên agentura principalã localã
Brașovù, ulița Neagrã Nr. 45.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntù a se adresa subscrisei administratiunii. In casulù pu-

blicãrii unui anunțiu mai mul de odatã se face scãdãmentù care crește cu câtù publicare se face mai de multe-ori.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.

Mersulù trenurilor

pe liniile orientale ale cãii ferate de statù r. u. valabilù din 1 Maiu 1894.

B u d a p e s t a - A r a d ù - T e i u ș ù										B u d a p e s t a , g a r a d e v e s t - R u ș a v a - V ê r c e r o v a													
Trenù mixtù	Trenù de persón.	Trenù de persón.	Trenù de accel.	Trenù de persón.		Trenù de persón.	Trenù de accel.	Trenù de persón.	Trenù de persón.	Trenù mixtù	Orient. Expres	Trenù de persón.	Trenù de accel.	Trenù de persón.	Orient. Expres	Trenù de persón.	Trenù de accel.	Trenù de persón.	Trenù de persón.				
		10.-	8.05	2.15	pl.	Viena . . . sos.	6.02	7.20	3.-		8.36	11.-	9.-	9.15	4.-	pl.	Viena . . . sos.	5.50		7.02	7.05	6.45	
		8.05	1.55	10.-	↓	Budapest. . . ↑	7.35	1.20	6.30		Vineri						Budapesta . . sos.	6.30	10.20	2.10	1.25	8.02	
3.10	4.24	11.10	4.-	1.37	↓	Solnocù. . . ↑	4.31	11.22	3.-	9.30	1.30	8.30	2.25	7.-	10.-	pl.	Czegléd. . . { pl.	4.19	8.21		12.11	6.01	
9.10	8.42	3.55	6.05	6.10	sos. }	Aradù . . . { pl.	11.30	8.20	9.45	5.18	10.30	10.30	3.41	9.21	11.15	sos. }	Seghedinã . . { pl.	12.53	5.10	10.50	10.01	2.31	
2.30	7.25	4.30	7.05	6.30	p'.	Glogovaș. . . ↑	11.-	8.10	8.55	7.-	10.40	10.40	3.46	9.03	11.21	pl.	Timișora . . { pl.	4.04	8.13		12.06	6.-	
2.44	7.42	4.42		6.40		Gyorek . . . ↑	10.48		8.44	6.47	4.43	1.47	5.49	12.52	1.20	sos. }	Bucuresci . . { pl.	12.26		10.45	9.53	2.11	
3.15	8.20	5.03		7.07		Pauliș. . . ↑	10.25		8.20	6.18	4.49	2.12	5.55	1.30		sos. }	Topoloveș. . . ↑	9.20		8.55	7.50	11.-	
3.32	8.39	5.14		7.18		Radna Lipova	10.11		8.08	6.02	6.03	5.05	7.54	4.59		sos. }	Lugoș. . . ↑	12.26		10.45	9.53	2.11	
3.58	8.58	5.32	7.50	7.35		Conop. . . ↑	9.58	7.29	7.56	5.47						sos. }	Caransebeș. . ↑	9.20		8.55	7.50	11.-	
4.30		5.50		7.58		Berzava. . . ↑	9.25		7.24	5.09	6.47	6.15	8.02	5.52		pl.	Teregova . . { pl.	8.28	7.13	8.49	7.42	3.30	
4.50		6.12		8.14		Suberșinù . . ↑	9.09		7.07	4.50		7.26	8.49	6.57			Mehadia . . { pl.	7.25	5.53		6.56	1.58	
5.40		7.-	8.51	8.56		Zim . . . ↑	8.21	6.33	6.26	4.-		8.21	9.23	7.42			Bãile Herculane	6.48	5.10		6.28	12.58	
		7.28	9.10	9.24		Gurasada . . ↑	7.45	6.07	5.40			9.33	10.25	9.10			Toplețu . . . ↑	3.39	4.05		5.39	11.01	
		7.54	9.50	9.50		Ilia . . . ↑	7.18	5.19	5.19									Deva . . . ↑	3.35			4.40	8.07
		8.10	9.34	10.06		Branicia . . ↑	7.08	5.44	5.08									Simeria (Piski)	3.15			5.34	
		8.28	10.24	10.24		Deva . . . ↑	6.44	4.42	4.42									Simeria (Piski)	3.02			4.35	3.23
		4.47	8.54	10.-	10.50	Deva . . . ↑	6.02	5.17	4.10	11.32	11.05	12.28	11.47				Bucuresci . . ↑	12.39	11.59		3.08	4.49	
		5.04	9.08	10.11	11.04	Simeria (Piski)	6.05	5.05	3.59	11.16		12.39	11.59					Topletu . . . ↑	2.21			2.51	4.10
		6.10	10.06	10.37	11.43	Orãștie . . . ↑	5.09	4.40	3.18	10.37		11.31	12.56	12.16				Rușava . . . { pl.	1.09			3.49	2.19
		6.39	10.29		12.06	Jibotù . . . ↑	4.14		2.56	9.03		11.37	1.11	12.31				Vêrcerova . . { sos.	1.-			3.40	2.10
		7.11	10.53		12.30	Vințul de-jos . ↑	4.22		2.32	9.12		11.45	1.20	12.40				Bucuresci . . ↑	11.25			7.10	5.50
		7.28	11.07	11.01	12.44	Alb. -Iulia . . ↑	4.04	3.59	2.14	8.53		10.55	1.40										
		8.13	11.54	11.10	1.02	Teliușù . . . pl.	3.19	3.35	1.35	8.11	8.55												

N o t a : Ôrele însemnate în stânga stațiunilor suntù a se ceti de susù în josù, cele însemnate îndrepta de josù în susù. Numãrii în cuadrãți cu linii mai negrii însemnãzã ôrele de nôpte.